

معرفی اعضای هیأت انتخاب و داوران مسابقه تبلیغات جشنواره فجر ۴۳

در احکامی از سوی منوچهر شاهسواری، هفت عضو هیات انتخاب و داوران بخش مسابقه تبلیغات سینمای ایران در چهل و سومین جشنواره فیلم فجر معرفی شدند. رعنا آزادی‌ور (بازیگر)، آرش خوشخو (روزنامه‌نگار و منتقد سینما)، سعید سهیلی (نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده)، منیر قیدی (نویسنده و کارگردان)، حسین کرمی (مدیر فرهنگی)،

محمود گبرلو (کارشناس رسانه و منتقد سینما) و محمدرضا مصباح (تهیه‌کننده)، ارزبایی آثار رسیده به دبیرخانه جشنواره در بخش سینمای ایران را آغاز کردند. دبیر جشنواره ضمن تاکید بر کشف استعدادهای جدید، لزوم توجه به ماهیت فرهنگ ایرانی، تنوع اقلیمی و فرهنگ انقلاب و دفاع مقدس را یادآور شد. همچنین حامد بهداد (بازیگر)، کمال

تبریزی (نویسنده و کارگردان)، بهزاد خورشیدی (طراح گرافیک)، شهاب‌الدین عادل (فیلمساز و عکاس) و کامران قدکچیان (فیلمساز و تدوین‌گر) به عنوان داوران بخش مسابقه تبلیغات سینمای ایران معرفی شدند. گفتنی است در بخش‌های «عکس»، «تیزر» و «پوستر» سه سیمرغ بلورین به برگزیدگان در مراسم افتتاحیه اهدا می‌شود.

حفره‌های سیستم قضایی آمریکا به روایت هالیوود

نگاهی به فیلم «ژوری شماره ۲» تازه‌ترین ساخته کلینت ایستوود

روانشناسانه و جامعه‌شناسانه‌شان اندک است و دغدغه‌های دیگری ذهن‌شان را اشغال کرده در حالی که جان و زندگی آدم‌ها براساس رای و قضاوت‌شان رقم می‌خورد! خصوصا این‌که هر شهروند قانونمند آمریکایی علیرغم میل باطنی خود برای این هیات‌های منصفه دعوت شده و ناگزیر است در این هیات‌ها به قضاوت بپردازد ولو پر مشغله و ناراضی و بی‌میل! و از همین روی اغلب آنها به دنبال سمبل کردن وظیفه خود بوده و به گونه‌ای در پی این هستند که هر چه زودتر سر و ته قضیه را به هم رسانده و به دنبال کار خود بروند. چنانچه در فیلم ژوری شماره ۲، جاستین کمپ پیش از آن‌که متوجه‌شود، سوزه اصلی قضاوت هیاتی که عضوش شده خودش است، به دلیل وضعیت بارداری همسرش اجازه خروج از هیات منصفه را درخواست می‌کند یا زن سیاهپوست همین هیات منصفه مدام نگران وضعیت ۳ تا بچه‌اش در منزل است و ژوری شماره ۷ می‌خواهد به مسابقه بیس بالش برسد. معمولا هم قضاوت‌هایی برعهده این هیات‌ها قرار می‌گیرد که شواهد امر چندان قطعی نبوده و خود متهم هم اعترافی مستقیم به جرم نکرده است. از همین روی اعضای عادی هیات‌های منصفه که اساسا کار و شغل و حرفه دیگری دارند و در موقعیت‌های متفاوت و حتی متضاد هستند، معمولا چندان از ارتباط و اتصال واقعیت‌ها و حقایق و اسناد و مدارک برای اثبات جرم یا بی‌گناهی سر در نمی‌آورند. بر همین اساس اما کلینت ایستوود گرچه بسیار وطن‌پرست و آمریکایی معرفی شده اما خیلی بیشتر و بالاتر و موثرتر از سیدنی لومت، سیستم قضایی آمریکا را زیر سؤال برده است؛ او علاوه بر این گاف‌های رایج هیات‌های منصفه در سیستم قضایی آمریکا، به جاه‌طلبی‌ها و مصلحت‌ها و جالش‌های شخصی هم در تضاد با واقعیت و گناهکاری یا بی‌گناهی متهم پرداخته است، آنچنان‌که در صحبت آخر جاستین کمپ و کیلبرو دیده می‌شود، اصلا از عدالت، ورای آن‌که چه کسی جرم را انجام داده معنی دیگری به دست می‌آید! شاید به همین دلیل فیلم ژوری شماره ۲ علیرغم ساختار و مضمون قوی و جذابیت‌های فراوان، به هیچوجه در فصل جوایز مطرح نشده، چرا که علاوه بر دارا

نبودن تم این فصل، سیستم قضایی آمریکا را زیر سؤال برده، همچنان‌که فیلم سیدنی لومت هم نتوانست از فصل جوایز سال ۱۹۵۸ و به خصوص مراسم اسکار، جایزه‌ای دشت نماید!

متن کامل

منصفه، بلیت مسابقه بیس بال داشت و می‌خواست سریعتر به مسابقه‌اش برسد و دیگری دغدغه شرکت تبلیغاتی‌اش برایش مهم بود و آن یکی می‌خواست هرچه زودتر از آن گرمای شدید اتاق درسته هیات منصفه فرار کند، در فیلم ایستوود هم یکی از اعضا، دلشوره ۳ تا بچه‌اش در خانه را دارد و دیگری از این‌که شوهرش بگوید باز نتیجه‌ای نگرفتید، ناراحت است و آن یکی می‌خواهد به کافه‌اش برسد!! از همین روی هر دو هیات منصفه در همان آغاز کار رای‌گیری کرده‌ود هر دو فیلم، ابتدا ۱۱ نفر به گناهکاری متهم رای می‌دهند ولی در اولی، نظرات یکی یکی تغییر کرده و در دومی علیرغم همه تلاش‌ها و حتی ۶ به ۶ شدن آرای مخالف و موافق، سرانجام رای به گناهکار بودن متهم داده می‌شود و همین جا یکی از نقاط پر تعلیق فیلم ژوری شماره ۲ به شمار می‌رود، گرچه سیدنی لومت، فیلمش را به یک پایان دو وجهی و یارادوکسیکال خوش/تراژیک رساند که به نظر یکی از تاثیرگذارترین و خوش ساخت‌ترین پایان‌های تاریخ سینما بود.

حفره‌های سیستم قضایی آمریکا

هیات‌های منصفه در هر دو فیلم سیدنی لومت و کلینت ایستوود گرچه اعضای‌شان از افراد خوش نام و شهروندان قانونمند تشکیل شده ولی اغلب آنها کمترین اطلاعی از پیچیدگی‌های جرم و اتهام و خلاف کاری‌ها ندارند، اطلاعات

با صندلی الکتریکی محکوم خواهد شد. در حالی که گناهکار اعلام شدن مایک سیث، در نهایت اورا به حبس ابد یا ۳۰ سال زندان محکوم می‌کند.

شباهت‌های انکارناپذیر

اما در هر دو فیلم، مهم‌ترین سند قتل، شهادت دو شاهد عینی ماجرا بوده که هر یک در دید چشمان خود و شرایط بدین قتل مشکلات عدیده داشته‌اند؛ شاهد قتل در فیلم ۱۲ مرد خشمگین زنی میانسال حدودا ۴۵ ساله در ساعت وقوع قتل، در حال تلاش برای خوابیدن بر روی تختش، ادعا کرده شاهد قتل از ورای پنجره‌های یک قطار برقی در حال گذرو البته از فاصله حدود ۶۰ فوتی بوده! (در حالی که عینکش را بر چشم نداشته است!) اما شاهد قتل در فیلم ژوری شماره ۲، پیرمردی است که او هم از فاصله ۶۰ فوتی در یک شب تاریک بارانی، مدعی تشخیص قاتل است! و هر دوی این ادعاها، در جر و بحث‌های اعضای هر دو هیات منصفه، با تلاش ژوری شماره ۸ در فیلم ۱۲ مرد خشمگین و جاستین کمپ در فیلم ژوری شماره ۲، مورد تردید قرار می‌گیرند! در هر دو فیلم، دو سه نفر از اعضای هیات منصفه، با تعصب وصف‌ناپذیری بر گناهکاری متهم یا می‌فشارند و در هر دو فیلم، دو سه نفر هر چه سریعتر می‌خواهند به جلسه خاتمه بخشیده تا دنبال کار و زندگیشان بروند؛ مثلاً در فیلم لومت، یکی از اعضای هیات

خصوصا که یکی از اعضای هیات منصفه فیلم ایستوود، یعنی هارولد (جی کی سیمونز) قیلا کاراگاه پلیس بوده و سابقه‌ای ۲۲ ساله در کشف جرم دارد و هم اوست که ابتدا، حفره‌ای اساسی در اتهام قتل به مارک سایت دیده و به دنبال تحقیق پی آن رفته و بالاخره از هیات منصفه یاد شده کنار گذارده می‌شود!

دوراهی‌های متعدد حقیقت و مصلحت

اما جاستین کمپ در میان دو راهی گفتن حقیقت و اعتراف به قتل (اگرچه ناخواسته) مانده که از یک طرف با نابودی زندگی و خانواده‌اش روبروست و از طرف دیگر با کتمان حقیقت و پای بر وجدان نهادن و مجرم اعلام کردن یک بی‌گناه. از دیگر سوی، نماینده دادستان فیت کیلیرو (تونی کولت) هم که در آستانه دادستان شدن است، با همان دوراهی حقیقت و مصلحت شخصی مواجه گردیده! در فیلم ایستوود، حتی اعلام گناهکاری متهم، از پیچیدگی بیشتری برخوردار می‌شود، چراکه مایک سیث در اصل یک قاچاقچی مواد مخدر بوده (اگرچه در حال حاضر تغییر کرده و عوض شده) و جرم‌های متعددی مرتکب گردیده و حتی در شب وقوع قتل نیز به سختی با مقتول یعنی کندال کارتر (فرانچسکا ایستوود) درگیر بوده. اما در فیلم ۱۲ مرد خشمگین، متهم به قتل، یک پسر بچه ۱۸ ساله است و اگر گناهکار شناخته شود، به اعدام

برش

کاری کارستان در ۹۴ سالگی

سیدنی لومت در روایت به شدت سینمایی خود، سعی کرده با حرکات و زوایای مختلف و حساب شده دوربین و اندازه قاب‌ها و صحنه‌پردازی سیاه و سفید تاثیرگذار و بازی‌های پر تلاطم (مثل چهره‌های عرق کرده برخی کاراکترها از جمله هنری فاندو و لی جی کاپ) و تقسیم فراز و نشیب‌های قصه در میان صحنه‌ها، به گونه‌ای که فیلمش دچار افت ریتم و کشش نشود، با قوت در تمام لحظاتهش پیش برود. اما کلینت ایستوود گرچه در ۹۴ سالگی حال و حوصله و دقت و توانایی سیدنی لومت ۳۳ ساله (زمان ساخت فیلم ۱۲ مرد خشمگین) را نداشته اما به هر حال با روایت‌های متقاطع و موازی، ایجاد کاراکترهای پیش برنده و چالش‌های نو به نو، خلق یک فضای تعلیق‌آمیز به سبک و سیاق آلفرد هیچکاک که در همان اوایل کار نشان می‌دهد مجرم اصلی در واقع جاستین کمپ، یکی از اعضای همان هیات

برای مقایسه و تحلیل فیلم ژوری

شماره ۲. آخرین اثر کلینت ایستوود، قدیمی‌ترین فیلمساز حال حاضر سینمای آمریکا، پس از سال‌ها مجددا فیلم ۱۲ مرد خشمگین سیدنی لومت محصول سال ۱۹۵۷ را این بار با دقت بیشتر مشاهده کردم که چگونه می‌توان در یک اتاق کوچک مستطیلی با ۱۲ نفر، یک فیلم ۱۰۰ دقیقه‌ای را به خوبی روایت کرد، شعار نداد و شعر نگفت و خسته نکرد و در مقابل، تماشاگر را به قول آنونس خوان‌های قدیمی روی صندلی‌اش میخکوب کرد که تا انتها تکان نخورد و خلاصه یک کار سینمایی محض ببیند که هنوز پس از حدود ۷۰ سال، تازگی خودش را حفظ کرده باشد. بی تردید فیلم ژوری شماره ۲ حداقل در صحنه‌های جلسات هیات منصفه، از فیلم ۱۲ مرد خشمگین الهام گرفته و در صحنه‌هایی، دکوپاژ و قاب دوربین و حتی جملات شبیه هستند، گویی کلینت ایستوود قصد داشته در ۹۴ سالگی و شاید آخرین فیلمش، به یکی از آثار سینمایی مورد علاقه در عمرش ادای دین کند. اما این ادای دین، او را محدود نساخته تا که از حد و حدود روایتی فیلم ۱۲ مرد خشمگین فراتر نرود و در همان حیطه در جا بزند! فیلم ژوری شماره ۲ اختلافات جدی با هیات منصفه و مسائل و درگیری‌های آنها در فیلم ۱۲ مرد خشمگین دارد.

سعید مستغاثی گروه فرهنگ و هنر

فراتر از ۶۷ سال پیش

اولین مورد این‌که اگر در فیلم سیدنی لومت، ژوری شماره ۹ با بازی هنری فاندو، تنها به دلیل این‌که بایستی برای گناهکار اعلام نمودن یک متهم، وقت بیشتری صرف کرد، در مقابل ۱۱ نفر ایستاد اما در فیلم کلینت ایستوود، جاستین کمپ یعنی همان ژوری شماره ۲ به دلیل این‌که خود را در قتل مورد بحث، مقصر می‌داند (ولی کسی از آن آگاه نیست) و از این باب عذاب وجدان دارد، سعی دارد رای به گناهکاری مایک سایت که به قتل دوست دخترش متهم شده، داده نشود. از طرف دیگر در فیلم ۱۲ مرد خشمگین، اعضای هیات منصفه حق ندارند تا به نتیجه رسیدن قطعی، جلسه و اتاق را ترک کنند اما در میان بحث‌ها و رای‌گیری‌های هیات منصفه فیلم ایستوود، بارها ادامه جلسات به روزهای بعد افتاده و حتی یک تعطیلی آخر هفته و روز هالووین را هم از سر می‌گذرانند. آنها برای اطمینان بیشتر از دریافت‌های خود، به محل وقوع قتل رفته ولی در فیلم ۱۲ مرد خشمگین، صرفا در همان اتاق، آلت قتاله و نقشه خانه‌ای که در آن قتل صورت گرفته را در اختیارشان می‌گذارند. و بالاخره این‌که در فیلم ۱۲ مرد خشمگین، در یک ماراتون نفسگیر، ژوری شماره ۸ و سپس سایر افرادی که به تدریج و یکی یکی قانع می‌شوند، نسبت عددی موافقان بی‌گناهی متهم از یک به ۱۱ را کاملاً معکوس نموده و در اواخر فیلم آن را به ۱۱ به یک رسانده اما در فیلم ژوری شماره ۲ ماجرا مسیر دیگری را طی می‌کند. ایستوود و البته فیلمنامه‌نویسش جاناتان آبراهامز گرچه در گسترش درام و حفظ کشش و فراز و فرود آن در یک محیط محدود و با رعایت وحدت زمان و مکان، نتوانسته‌اند مانند سیدنی لومت و رجینالد رز (که در ابتدا نمایشنامه ۱۲ مرد خشمگین را نوشت و روی صحنه برد) موفق باشند و به همین علت از محیط‌ها و داستانک‌های دیگر استفاده کرده مانند وابستگی زندگی خانوادگی و به خصوص نیازهای روحی و روانی همسر جاستین کمپ به او (که فرزند جدیدش پس از مرگ دو فرزند دیگرش در آستانه تولد قرار دارد) اما با بردن مقصر اصلی یک قتل به داخل هیات منصفه‌ای که قرار است درباره متهم آن قتل قضاوت کند و به عنوان یکی از اعضای آن، گره دراماتیک مناسبی خلق کرده‌اند تا فیلم را از ورطه تعلیق‌های معمول هیچکاک‌ی فراتر برده و به فضاهای روانشناختی و انسان شناسی وارد کنند.

رویداد

تعیین مراسم جایزه پژوهش سال سینمای ایران

برگزاری مراسم معرفی برگزیدگان هفتمین دوره جایزه پژوهش سال سینمای ایران که قرار بود امروز در تالار رودکی برگزار شود، به زمان دیگری موکول شد. دبیرخانه جایزه پژوهش سال سینمای ایران اعلام کرد: با عنایت به محدودیت و تعطیلی‌های پیش آمده، ضمن عذرخواهی، آیین معرفی برگزیدگان هفتمین دوره جایزه پژوهش در زمان دیگری که اطلاع‌رسانی خواهد شد، برگزار می‌می‌شود. محمد قهرمانی، محمد شهب، یونس شرکخواه، جواد طوسی، اعظم راود راد، محسن جواد، بهمن نامور مطلق و حسن بلغاری، کار داوری آثار رسیده را در بخش‌های پایان‌نامه‌های دکتر و کارشناسی ارشد، مقاله و طرح‌نامه و پژوهش و کتاب برعهده دارند. گفتنی است، نویسندگان یا ناشران کتاب‌های تالیفی و ترجمه در حوزه سینما که از فروردین ۱۴۰۰ تا مهرماه ۱۴۰۳ اولین چاپ آنها منتشر شده باشد، می‌توانستند در این رویداد پژوهشی شرکت کنند و پایان‌نامه‌ها مطابق با شرایط هر دانشگاه قابل پذیرش بودند.

قاب

رونمایی از پوستر دو فیلم «عزیز» و «آریاشهر دو نفر»

پوستر فیلم‌های سینمایی «عزیز» به کارگردانی مجید توکلی و تهیه‌کنندگی سیدعلی احمدی با طراحی محمد شکبیا و «آریاشهر دونفر» به کارگردانی حمید بهرامیان و تهیه‌کنندگی آذر معماریان و با طراحی مهدی میرباقری رونمایی شد. این فیلم‌ها از چهارشنبه ۲۸ آذر روی پرده سینماهای سراسر کشور می‌روند. «عزیز» یک ملودرام عاشقانه است و آزاده سمدی، روزبه حمصاری، بهمن صادق حسنی، رضا عباسی و... در آن بازی می‌کنند. «آریاشهر دو نفر» نیز یک فیلم کمدی است که حمید بهرامیان و سیدمسعود سعیدی نوشته‌اند و محسن کیاپای، مهران احمدی، پاتمه پناهی‌ها و... در آن بازی می‌کنند.

اکران برخط

«لعبت باز» به خانه‌ها می‌آید

فیلم مستند بلند «لعبت باز» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی پوریا نوری، پس از پایان اکران در گروه سینماهای هنر و تجربه، از تاریخ چهارشنبه ۲۸ آذرماه ۱۴۰۳ در پلتفرم هاشور به صورت آنلاین، اکران خواهد شد. مستند «لعبت باز» روایتی

از کوشش‌های سیاوش ستاری برای احیا و ادامه هنر «خیمه‌شب‌بازی» است. این مستند به شکل تخصصی بیشتر به معرفی خیمه‌شب‌بازان و زنده‌کنندگان این هنر از دوره قاجار تا به امروز که یکی از آنها سیاوش ستاری است و همچنین افتتاح موزه خیمه‌شب‌بازی می‌پردازد. عوامل مستند «لعبت باز» عبارتند از: تهیه‌کننده و کارگردان، پوریا نوری؛ تدوین، فرید دغاغله؛ نویسنده، علی شمس؛ صداگذار، حسن شبانکاره؛ صدابردار تریشن، افشین ملکی؛ فیلم‌بردار، پوریا نوری؛ تصحیح رنگ و نور، امید هاشملو؛ بخش بین‌الملل، مریم نقیعی؛ طراح گرافیک، مهدی رایگانی؛ تیزر و موشن، مینا رحمانی؛ گروه عروسکی، سیاوش ستاری، ساینا ستاری، شهرزاد مبرهن، سپهر رضایی؛ و حامی، خانه موزه خیمه‌شب‌بازی ایران و...